
הענקים
קארל־היינץ רומניגה (מימין) ומיכאל לאודרופ,
ערב הקרב הגדול במכסיקו בין נבחרות
מערב־גרמניה לדנמרק
עליתי בירה
עברתי לבאדוויזר. בירה ברמה אחרת.
עכשיו, יש לי אהבה חדשה
צלולה יותר, חלקה יותר
וחזקה בדיוק כמו שצריך ו
באדוויזר. אני קורא לה "באד".
אם גם אתה רוצה ליהנות מבירה טובה
שים יד על באד.
רפי נלסון
Budweiser
באדוויזר
בירה ברמה אחרת

אל נצוץ האנגלים

אף אחד לא הבטיח לנו נבחרת אנגלית טובה במונדיאל. גם האנגלים לא הבטיחו הרים וגבעות. אולי בסתר ליבם קיוו, כמו כל האחרות. אבל לכלל ביטוי לא הגיעו.

יש בישראל קהילייה אנגלית גדולה ועצומה. עבורה – כל הפסד, כל 0–0 של אנגליה, זה אסון. פשוט ממאנים להאמין ששחקנים גדולים כמו לינקר, רובסון, שילטון, הודל ואחרים – מגיעים לפשיטת־רגל.

ה„אנגלופילים" שלנו חיים בעולם דמיונות כפול. הליגה האנגלית היא מן המשובחות באירופה. כך עולה מן הדיווחים וכך מחדירה זאת לראשנו הטלוויזיה. לא רבים עושים את ההבחנה העצומה שבין הליגה האנגלית לנבחרת הלאומית. לא רבים רואים שלליברפול, הדאבליסטית של אנגליה, אין אף שחקן־ייצוג בנבחרת הלאומית! ואם אכן הם רואים זאת – אינם קוראים נכון את התמונה של אנגליה.

יש ליגה באנגליה ויש נבחרת באנגליה. וההבדל בין השתיים עצום ורב.

הסיבות לכך מקצועיות גרידא ולא כאן המקום לפרט. במשפט אחד אפשר לתמצת את הבעייה ולהגיע לשורשיה: באנגליה קודמים מדי המועדון למדים חלאומיים. את התוצאות אפשר לראות במגרש.

שום נבחרת באיים הבריטים לא עשתה מעולם הכנות רציניות לקראת משחקים ומפעלים בין־לאומיים. סומכים שם, יותר על המידה, על כושרם של השחקנים. ליברפול, לדוגמא, מספקת שחקנים לסקוטלנד, וולס, אייר, ואם תרצו גם ל...דנמרק.

ועל כך בוכים גם בישראל...

בשער: קארל־היינץ רומניגה („אינטר") ומיכאל לאודרופ („יובה") שיופיעו מחר במדי נבחרותיהם הלאומיות במכסיקו.

שבועספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לרר

צלם: עדי אבישי
עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: גילה שניידר
טלפון: (03)439442

ISSN 0334–7877

באס, ב„ברלינגסקה" קופנהאגן

כותבים

המשקפיים של המדינה

„השדר הסביר כי הוא משת־מש בשני זוגות משקפיים שו־נים: אחד לתיאור הנעשה במג־רש והשני לקריאה. בזמן השידור הוא התבלבל, השתמש בזוג הלא־נכון ולכן לא ראה חי־טב..."
(אילנה באום, „מעריב" 3.6)

מדוע מבקשים
את השדר הכביר להעיף,
רק בגלל ששכח
משקפיים להחליף.

קורה שטועים,
ועוברה שקרה,
ואין שום צורך
בוועדת חקירה.

לידו רק נחוצים,
פרשן או שניים,
שיזכירו לנסים
להחליף המשקפיים.

משה גורלי

הצילו!

אין לי כוח לוויכוחים עם בעלי וילדי. אם הערוץ המסכן שלנו אינו משדר משחק מהגביע העולמי, מנ־סים כני משפחתי מזלם בירדן. אם לא ירדן – מחפשים במצרים, לבנון, סוריה. יש לי מזל שטרם התקנו צלחת לקליטת שידורים מבריה"מ, אמריקה, אירופה ומה לא, אחרת היה מצבי גרוע מנשוא.

אני קוראת לכל הנשים להתארגן לקראת המשחקים הבאים (וזה לא חשוב אם זו אולימפיארה, גביע עולם, או סתם תחרויות) ולהקים עמותה לשמירה על הזכויות. לא יתכן שניפול קרבן לתאוות הכדורגל של הגברים, שככל שהם מת־בגרים – הם הופכים להיות צעירים כרו־חם. והכל למראה אותו כדור מסכן שבועטים בו 22 שחקנים...

תל־אביב — סילווית קטן

השעה 1 לפנות־בוקר...

שקט, שלווה. הכל מסביב רומם. רק אור קטן מהבהב מדירה זו או אחרת. מדינה משוגעת. 1 לפנות בוקר ומחדרי אני שומע את קולו של הקריין מירדן המלווה את המשחקים. איזו מדי־נה מאושרת. איזה אנשים נפלאים. לא יהודה ושומרון, לא וועדת בייסקי, לא יועץ משפטי חרש, לא בנקים, לא פת"ם. שום כלום. כדורגל.

תבורכו, אלה שישנים ביום וערים בלילה. מעניין מה אומרים עליכם במק־מות העבודה, בבתי־הספר ובעוד מקומות שבהם הנוכחות דרושה בשעות הרגילות. אינכם צריכים אפילו למצוא תירוץ לאי־חור או להיעדרות מן העבודה/לימודים וכו'.

מאמינים לכם. כדורגל.

שגעון.

פתח־תקווה — יוסף לבהר

בזכות שהרבני

אני לא יודע מה רוצים בהנהלת הטלוויזיה מהפרשן יהודה שהרבי־ני, ששמו נקשר עם האירועים סביב הש־ער שלא היה, במשחק ספרד – ברזיל, ורק נסים קויתי ראה אותו ברמיונו.

יהודה שהרבני. מקצוען.

יהודה שהרבני, ידוע לי יותר מהש־תתפותו הקבועה ב„מעריב", וטוריו מק־צועיים לחלוטין. הסבריו בטלוויזיה נעי־מים לאוזן ואין לי ספק שהאיש יודע את מלאכתו. מה טעם ראו אנשים לפגוע בו. אולי הצירוף עם אורי לוי אינו מוצלח, אבל זו בעייה של אנשי הטלוויזיה ולא של שהרבני.

בכלל – קיימת בטלוויזיה שיטה לפיה אדם אחד שולט ב־20 ענפי ספורט. כך השדר יורם ארבל מתמחה בכדורגל ובכ־דורסל ואורי לוי מתמחה בטניס, בספורט בעולם ובאחרונה החל לגלות בקיאות גם בכדורגל.

ברור לי שלא המקצועיות מנחה את אנשי הטלוויזיה בבואם לשבץ את האנ־שים לתפקידים השונים. חבל רק ששמו של יהודה שהרבני שורבב לעניין.

כפר־סבא — שלמה יערי

שישה מומחים ואישים ידועים בעולם הכדורגל, מחווים דעתם על משחקי המונדיאל במכסיקו ובוחרים את הנבחרות הפייבוריטיות שלהם.

פרנץ בקנבאואר (גרמניה)

מנהל גרמניה ומי שזכה בגביע העולמי ב־1974, רואה בנבחרות דרום־אמריקה פייבוריטיות. מול אחת מהן, בגמר, תתייצב איטליה או צרפת, משום ששתי הנבחרות הללו התאקלמו מהר מאוד במכסיקו. גרמניה תגיע לחצי־הגמר.

גורדון באנקס (אנגליה)

מי שהיה שוערה של נבחרת אנגליה בזכייתה בגביע ב־1966, סבור שנבחרת אירופית תזכה בגביע, הגם שהמשחקים מתקיימים ביבשת אמריקה. המועמדת והמועדפת שלו: צרפת. הפינאליסטית תהיה, לדעתו, מכסיקו, ארגנטינה או אורוגוואי.

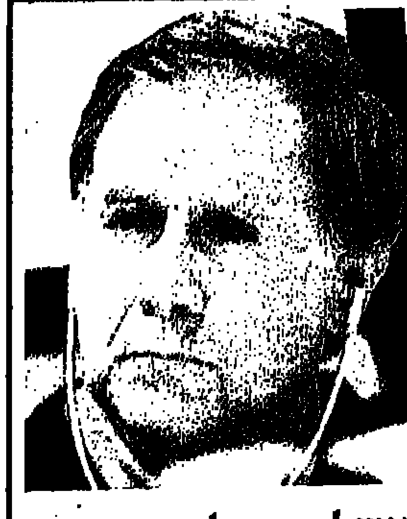
קרלוס אלברטו (ברזיל)

בחרות אירופה ודרום־אמריקה שוות ברמתן – אומר קארלוס אלברטו, מי שהיה „קפטן" נבחרת ברזיל בזכייתה בגביע העולמי במכסיקו 70'. הפייבוריטיות שלו: ברזיל וצרפת. למכסיקו, לעומת זאת, יש לא רק את יתרון הביתיות – אלא אף נבחרת טובה.

גי תיס (בלגיה)

[illegible]

מישל הידאלגו (צרפת)

הבוס לשעבר של נבחרת צרפת יוצא בהכרזה מקורית: הפייבוריטיות שלו הן ספרד ובריה"מ 1 „שתיהן בנויות להפתעות", הוא אומר. עם זאת – אין הוא מבטל כלל סיכוייהן של מכסיקו המארחת, ארגנטינה, מערב־גרמניה, איטליה, ברזיל וצרפת.

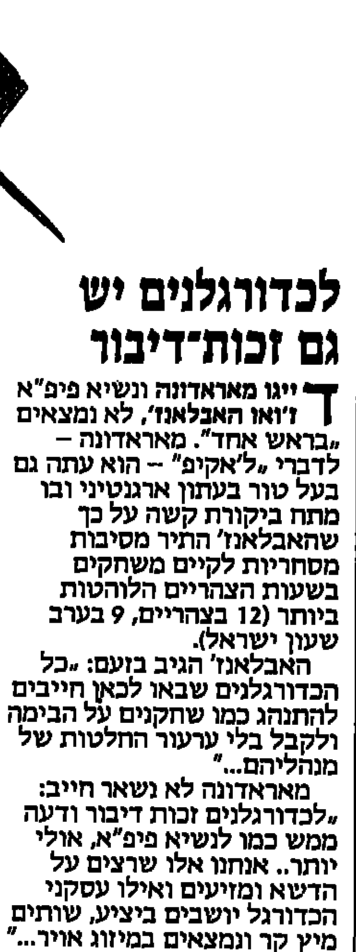

עומר בוראס (אורוגוואי)

[illegible]

דייגו מאראדונה, כפי שצוייר ב„גאזטה דלו ספורט", מילאנו

לכדורגלנים יש גם זכות־דיבור

דייגו מאראדונה ונשיא פיפ"א ז'ואו האבלאנז', לא נמצאים „בראש אחד". מאראדונה – לדברי „ל'אקיפ" – הוא עתה גם בעל טור בעתון ארגנטיני ובו מתח ביקורת קשה על כך שהאבלאנז' התיר מסיבות מסחריות לקיים משחקים בשעות הצהריים הלוהטות ביותר (12 בצהריים, 9 בערב שעון ישראל).

האבלאנז' הגיב בזעם: „כל הכדורגלנים שבאו לכאן חייבים להתנהג כמו שחקנים על הבימה ולקבל בלי ערעור החלטות של מנהליהם..."

מאראדונה לא נשאר חייב: „לכדורגלנים זכות דיבור ודעה ממש כמו לנשיא פיפ"א, אולי יותר.. אנחנו אלו שרצים על הדשא ומזיעים ואילו עסקני הכדורגל יושבים ביציע, שותים מיץ קר ונמצאים במיזוג אויר..."

מישל פלאטיני ולארי בירד...

„מכסיקו היזהרי – פאלטיני מגיע". תחת כותרת זו פורסמה כתבה בעמוד הראשון של „כריסטיאן סיינס מוניטור", המופיע בבוסטון, על הכוכב הצרפתי מישל פלאטיני.

„פלאטיני הינו כיום השחקן הטוב בתבל", כותב ה„מוניטור", ואסור לשכוח ששם, בבוסטון יש להם את לארי בירד...

„ראיית המשחק שלו מהממת ושליטתו בכדור פשוט מרתקת" מוסיף העיתון. לגבי סיכויי צרפת לזכות בגביע העולמי טוען „מוניטור" שלקבוצות אירופאיות רבות יש קשיים עצומים לשחק בדרום אמריקה אך מצד שני לא לכל נבחרת אירופית יש שחקן בסדר גודל של מישל פלאטיני.

ה„לובי" האמריקני עובד במכסיקו „שעות נוספות"...

במכסיקו עושים שליחיה של ההתאחדות האמריקנית בכדורגל והם אינם מתעניינים כל כך במשחקים – כמו בפגישות לפי לוח זמנים שקבעו לעצמם כמו במבצע צבאי מדוקדק, במטרה להשיג את המונדיאל של 1994 לארה"ב.

ה„לובי" עוב שעות ארוכות, כסף רב מוזרם בנושא הזה. נהנים בעיקר מסעדות פאר, בארים אכסקלוזיביים, אפילו כמה בתי קאזינו, שם משלמים נציגי ההתאחדות מארה"ב את כל הוצאות אורחיהם, ראשי פיפ"א...

בהזדמנויות קודמות נכשלו

הנרי קיסינג'ר

האמריקנים במאמצים דומים – ועתה הם אף טרחו וגייסו מחדש למטרה זאת את הנרי קיסינג'ר, לשעבר שר החוץ של ארה"ב וחובב כדורגל מושבע.

הקלף החזק של נציגי ארה"ב: ההכנסות חסרות התקדים והקהל העצום – יותר מ־1.4 מיליון צופים – שראו את הטורניר האולימפי בלוס־אנג'לס.

פנו דרך ל„סקואדרה"

כך ייעשה לאלופת העולם בכדורגל, איטליה (עד שתהיה חדשה, אולי...). כאשר ביקשו שחקני איטליה, בתחילת השבוע, להשתתף בתפילה מיוחדת בבאזיליקה של גואדאלופ, במכסיקו – אתר קדוש שבו פסל הבתולה הקדושה – צריכים היו להזעיק לשם כוח צבא גדול.

החיילים נהגו בקשיחות רבה. לא התחשבו בקדושת המקום ובוודאי שלא במבקריו הקבועים, מכסיקנים עניים – וכאשר נראה האוטובוס של ה„סקוואדרה אזורה" באופק, החלו מפליאים מכות במתפללים כדי לפנות את דרך לכדורגלני איטליה.

המתפללים התנפלו על השחקנים האיטלקים וביקשו מהם עזרה – אך ללא הועיל.

למחרת פירסמה משלחת איטליה התנצלות. כל המחזה לא היה לרוחה.

כיצד למלא את תפקיד היו"ר...

נשיא פיפ"א, הברזילי ז'ואו האבלאנז' (בתצלום), נתבקש להגיב על הרגשתו האישית בנושא הבטחון במונדיאל. לאחר רגע של מבוכה, אמר: „אם הייתי קורבן להתקפת טירור במהלך המשחקים – הייתי חש כי מילאתי בזה את תפקידי כנשיא פיפ"א"...

אחר־כך חייך – כי נבחר זה עתה לתקופת כהונה רביעית של ארבע שנים בראש הגוף שמנהל את הכדורגל. הוא ימשיך איפוא לשוטט בעולם, „לעשות חיים" ויתקבל בכל מקום בכבוד השמור לראשי ממשלה ומלכים, אף כי איננו אלא עסקן־כדורגל...

אנריקו רוצה גמר צרפת – אלג'יר...

מה שהכדורגל יכול לעשות לאנשים. קחו לדוגמה את כוכב הזמר היהודי־צרפתי **אנריקו מסיאס** (בתצלום). כמו רבים וטובים – נדבק גם אנריקו בקדחת המונדיאל. לא מכבר הפתיע את הכל בהכרזה: „כדורגל זו התשוקה שלי, זה בעצם הכל בשבילי הרבה יותר מן השירה..."

אנריקו זוכר את פגישתו הראשונה עם מגרשי הכדורגל: „זה היה בקונסטנטין שבאלג'יר. הייתי אז בן שש והלכתי לראות משחק עם אבא. אני זוכר שהגענו באיחור, אך מהרגע הראשון שראיתי את המגרש, הכדור והשחקנים – פשוט התאהבתי במשחק. אהבה ממבט ראשון".

קבוצות המעניינות את אנריקו מאסיאס במונדיאל הנוכחי הן, כמובן, צרפת, אלג'יר, איטליה וברזיל. הדבר היחיד שמפחיד אותו במכסיקו הוא מה יקרה אם צרפת ואלג'יר יעפילו למשחק הגמר... „זה הדבר הכי קשה שיכול לקרות לי, אני אוהב בכל לבי את שתי הנבחרות, אבל לבסוף אני מאמין שאהיה לטובת צרפת. אז קדימה נבחרת הטריקולור".

המארוקנים רוצים להרגיש „כמו בבית"...

כמו כל 24 הנבחרות שבאו למכסיקו, זכו גם אלופי אפריקה, מארוקו, לתנאים מפליגים, שתואמו מראש עם המארחים – זמן רב לפני שהנבחרת הגיעה למכסיקו. ראשי המשלחת ערכו כמה וכמה ביקורים במכסיקו ובחרו היטב את המלון שבו תשוכן הנבחרת, קבעו את התפריטים, את תנאי האימונים ועוד פרטים רבים, כמקובל באירוע ממין זה.

אבל עם תחילת המשחקים, התעוררו בעיות. ראשי המשלחת ממארוקו גילו כי שחקניהם אינם מרגישים בנוח במלון הפאר, חמישה כוכבים – עם מיזוג אויר, באר, בריכה, ג'אקוזי, סאונה, חדרי כושר, חדרי ישיבות, אולמות־אוכל מרווחים – שבו שוכנו במונטריי החמה („הגהינום המכסיקני" בפי מנהל נבחרת אנגליה, **בובי רובסון**).

מה עשו? – העתיקו את מגורי הנבחרת ממיזוג האויר – ל... בונגאלוס, „כדי שירגישו כמו בבית, במדבר", היה ההסבר הרשמי.

...וגם הרוסים

ואלרי לובאנובסקי, הבוס של נבחרת בריה"מ, שמונה ממש ברגע האחרון לתפקיד, אחר הדחת המאמן מאלופייב – מאמין בערכים ספארטאניים. הוא הבהיר זאת מיד כאשר הגיעה נבחרת בריה"מ למכסיקו. עד כה – הוכיחה מדיניות זאת את עצמה.

כאשר נכנס לובאנובסקי למלון הפאר שנקבע לנבחרת הסובייטית בליאון – נדהם. כדבר הזה לא ראה מימיו, הודה באזני מקורביו.

„נייאטו", נשמעה הזעקה מפיו. כלומר „לאו" תקיף ביותר. הוא תבע מהנהלת המשלחת לעזוב מיד את מלון הפאר – ל...מלון של כוכב אחד.

כאשר ראה את פניהם הנדהמות של העסקנים, שלא אבו לעזוב את הנוחיות שהובטחה להם – אמר בתקיפות: „אינני רוצה טלוויזיה בחדר, מיני־באר וכל תמודות התרבות המערבית הקלוקלת שכולכם אמונים עליה כיום. אני רוצה חיילים ממושמעים, החיים בתנאי־סיגוף ויודעים את תפקידם". איש לא העז להמרות את פיו – למרות שיש לילות שכולם קצת מתגרדים...

מאמן ואלרי לובאנובסקי

הקמע של פאפין

חלוץ נבחרת צרפת, ז'אן־פייר פאפין, מצא לו קמיע פרטי – ילד מכסיקני עם סומברורו ענק, אותו אימץ לתקופת המונדיאל. ילדים רבים, בעיקר במכסיקו־סיטי, מבקשים את קירבתם של הכדורגלנים האורחים – בין השאר בתקווה שיזכו ל„טיפים", מה עוד שבמכסיקו הבירה חיים עדיין 20 אלף איש ללא קורת גג, באהלים – לאחר שבתיהם חרבו בסידרת רעידות האדמה הקטלניות, השנה. יש משפחות שמנסות להיבנות מהמונדיאל הזה.

(צילום אי.פי.)

מכל הגדולים שרד רק וולאדיסלאב זמודה

את שיא ההופעות של המכסיקני אנטוניו קאראבאחאל בגביע העולמי – חמש ברציפות, מ־1950 עד 1966 – קשה יהיה לשבור. אך גם השוער המצויין הזה שייך כבר להיסטוריה הארוכה של „מונדיאליסטים" שפרשו.

הרשימה כוללת (בטבלה, משמאל) „שמות" גדולים כמו **אובה זיילר**, קארל־היינץ שנלינגר, ברטי פוגטס, פרנץ בקנבאואר (כולם ממערב־גרמניה), פלה מבראזיל, בובי צ'ארלטון מאנגליה ועוד.

במשחקי השנה במכסיקו, אחרון המוהיקנים הוא הפולני **וולאדיסלאב זמודה** (בתצלום). תהיה זו הופעתו הרביעית, ברציפות, במשחקי המונדיאל ועבורו, כנראה, גם האחרונה. הבחור, שחגג בשבוע שעבר (6 ביוני) את יום הולדתו ה־32 ולזכותו 20 משחקים בשלושת הטורנירים האחרונים. יש לשער כי שיא ההופעות – 21 משחקים בגביע, השייך לאובה זיילר מגרמניה – יישבר השנה ויעבור לארכיונו של זמודה, ששיחק בעונה שחלפה במדי קרמונזה בליגה האיטלקית.

שם השחקן	מדינה	ת. לידה	מספר טורניר	'50	'54	'58	'62	'66	'70	'74	'78	'82	סה"כ
א. קארבחל	מכסיקו	7.6.29	5	3	2	3	2	1	–	–	–	–	11
אובה זיילר	מע. גרמניה	5.11.36	4	–	–	5	4	6	6	–	–	–	21
ק. ה. שלנינגר	מע. גרמניה	31.3.39	4	–	–	2	4	6	5	–	–	–	17
פלה	ברזיל	21.10.40	4	–	–	4	2	2	6	–	–	–	14
דז'. סנטוס	ברזיל	27.2.29	4	–	3	1	6	2	–	–	–	–	12
פדרו רוצ'ה	אורוגוואי	3.12.42	4	–	–	–	2	4	1	3	–	–	10
ג'אני ריוורה	איטליה	18.8.43	4	–	–	–	1	2	4	2	–	–	9
ג'זגוש לאטו	פולין	8.4.50	3	–	–	–	–	–	–	7	6	7	20
ולדי. זמודה	פולין	6.6.54	3	–	–	–	–	–	–	7	6	7	20
ברטי פוגטס	מע. גרמניה	30.12.46	3	–	–	–	–	–	6	7	6	–	19
וולפגנג אוברט	מע. גרמניה	28.9.43	3	–	–	–	–	–	6	6	7	–	18
פ. בקנבאואר	מע. גרמניה	11.9.45	3	–	–	–	–	–	6	5	7	–	19
ספ מאייר	מע. גרמניה	28.2.44	3	–	–	–	–	–	5	7	6	–	18
דינו זוף	איטליה	28.2.42	3	–	–	–	–	–	–	3	7	7	16
ז'ארזיניו	ברזיל	25.12.44	3	–	–	–	–	3	6	7	–	–	16
דידי	ברזיל	8.10.28	3	–	3	6	6	–	–	–	–	–	15
ניל. סאנטוס	ברזיל	16.5.25	3	–	3	6	6	–	–	–	–	–	15
ר. ריבלינו	ברזיל	1.1.46	3	–	–	–	–	–	5	7	3	–	15
הנס שפר	מע. גרמניה	19.10.27	3	–	5	6	4	–	–	–	–	–	15
מאריו קמפס	ארגנטינה	15.7.54	3	–	–	–	–	–	–	3	7	5	15
בובי צ'ארלטון	אנגליה	1.10.37	3	–	–	–	3	6	4	–	–	–	13
גילמר	ברזיל	22.8.302	3	–	–	5	6	2	–	–	–	–	13
לב יאשין	בריה"מ	22.10.29	3	–	–	5	4	4	–	–	–	–	13
בובי מור	אנגליה	12.4.41	3	–	–	–	3	6	4	–	–	–	13
ווילי שולץ	מע. גרמניה	4.10.38	3	–	–	–	4	6	3	–	–	–	13
א. שארמך	פולין	3.10.50	3	–	–	–	–	–	–	6	5	2	13
ו. מזורקביץ'	אורוגוואי	14.2.45	3	–	–	–	–	4	6	3	–	–	13
גרינצ'ה	ברזיל	28.10.33	3	–	–	4	6	2	–	–	–	–	12
ס. מאצולה	איטליה	8.11.42	3	–	–	–	–	3	6	3	–	–	12
ג'. פאקטי	איטליה	18.7.42	3	–	–	–	–	3	6	3	–	–	12
ש. מאטראי	הונגריה	20.11.32	3	–	–	4	4	4	–	–	–	–	12
פרנץ שיפוש	הונגריה	13.12.32	3	–	–	4	4	4	–	–	–	–	12
פראנקו קאוזיו	איטליה	1.2.49	3	–	–	–	–	–	–	2	7	2	11
בורגניק	איטליה	25.4.39	3	–	–	–	–	2	6	3	–	–	11
דירסאו	ברזיל	15.6.52	3	–	–	–	–	–	–	4	6	1	11
גיולה גרושיץ'	הונגריה	6.2.26	3	–	4	3	3	–	–	–	–	–	10
בילי רייט	אנגליה	6.2.24	3	3	3	4	–	–	–	–	–	–	10
הורסט הוטגס	מע. גרמניה	21.9.43	3	–	–	–	–	5	4	1	–	–	10
רוני הלסטרום	שוודיה	21.2.49	3	–	–	–	–	–	1	6	3	–	10
ב. נורדקוויסט	שוודיה	6.10.42	3	–	–	–	–	–	2	5	3	–	10
בו לארסון	שוודיה	5.5.44	3	–	–	–	–	–	3	4	3	–	10
הלמוט האלר	מע. גרמניה	21.7.39	3	–	–	–	3	5	1	–	–	–	9
לואיס קובייה	אורוגוואי	28.3.40	3	–	–	–	2	–	5	2	–	–	9
ד. פאנב	בולגריה	12.7.45	3	–	–	–	–	3	3	3	–	–	9
סל. ראייס	מכסיקו	14.2.34	3	–	–	3	2	3	–	–	–	–	8
קני דאלגליש	סקוטלנד	4.3.51	3	–	–	–	–	–	–	3	3	2	8

...ומה יקרה אם תהיה רעידת־אדמה ?

„מה יקרה אם תתחולל כאן, עכשיו, רעידת אדמה?" – שאלה זאת הוצגה במסיבת עתונאים להרמן נויברגר, היו"ר המערב־גרמני של הועדה המתמדת לעניין המונדיאל.

נויברגר החוויר לרגע – אבל מיד התעשת וענה: „במקרה של רעידת אדמה תהיה לפיפ"א ועדת־חירום..." אחר־כך הסביר: „פיפ"א תדאג לכם, רבותי העתונות".

כשנלחץ יותר השיב כי במסגרת שאר הפעילויות הקשורות בהכנת המונדיאל, בוטחו כל העתונאים גם נגד רעידות אדמה. איש מהם לא שאל אם גם השחקנים בוטחו...

רוב יוז, כתב לונדוני ידוע, דיווח כי היה נסיון לקיים הפגנת מחאה של 110 אלף איש ב„אצטקה", נגד המונדיאל וביזבוז הכספים העצום שהטורניר הזה גובה ממכסיקו, במיוחד אחר רעידת האדמה הקטלנית (אלפי הרוגים) שהיתה בספטמבר האחרון ושממנה לא התאוששה. אלא שהשלטונות מנעו בכוח את קיום ההפגנה הזאת כדי שלא לספק דלק לתקשורת הבין־לאומית.

בינתיים נמסר כי שלטונות מכסיקו החליטו להעלות את תעריף הנסיעה ברכבת התחתית מ־1 פזו ל־20 (!) – אלא שהדבר יתבצע רק אחרי המונדיאל, מחשש להפגנות אלימות...

פרשנים במכסיקו: גביע הנכים...

עד כה, ההערכה המקובלת ביותר בין פרשני הכדורגל במכסיקו: המונדיאל הנוכחי הוא הפגנה של בינוניות. דברים אלו כתב **קולין מאלאם**, בטורו ב„סאנדי טלגרף" הלונדוני.

„ככל שהמשחקים מתקרבים לשלב חמתקדם, קשה להשתחרר מההרגשה כי הבינוניות היא שהעניקה לטורניר הזה את איפיונו הברור. אתמהה, לקראת הסיום, אם יוכיחו לי שטעיתי בהרכה זאת... מה שמדאיג במיוחד: שהמונדיאל הוא הצגה של פצועים וחולים, שמספרם גדל והולך ממשחק למשחק ויש כאלו שהגיעו למכסיקו עם חבורה נכבדה של נפגעים ומתקשים להבריאם ולהעמידם מחדש על הרגליים"...

דעה דומה גם לבעל הטור השנון של ה„סאנדי טיימס", **בראיין גלנוויל**, שהציע לקרוא לטורניר הזה „גביע הנכים" במקום „גביע העולם"...

בין הפצועים: **בראיין רובסון, גארי לינקר** (משחקים עם תחבושות מיוחדות בכתף ובזרוע), **סטיב הודג'**, המארוקני **מוחמד טימומי** – כדורגלן השנה של אפריקה – **עזיז בודרבלה**, השוער **זאקי**, **זיקו** מברזיל, **צ'יוודזה** הסובייטי ועוד ועוד. אין נבחרת בלי פצועים־חולים־נפגעים מכל הסוגים...

עבור לעמוד 22...

מועדון חובבי הספורט

השופט הוא אמנם פוסק אחרון – אבל...

משה לרר

אני מת על הציניקנים שבחבורה הגורסים ש„השופט הוא הפוסק האחרון". כולנו יודעים שהאמירה סלקטיווית. תלוי מי אומר ובאיזה מצב. דוד שוייצר, לדוגמא, יאמר שפסיקתו של שריר במשחק הנעילה של הליגה היתה במקומה; לשלמה שרף, יש בעייה עם זה. אלי ישראלי מבסוט עד הגג ומאז שבת הנעילה הוא מזכיר לנו בכל בוקר ש„השופט הוא הפוסק האחרון". תזכור אלי, שרק לא תאכל באיזה בוקר את המוטו שלך.

עוד אמירות מן הסוג הנ"ל – כולן מסווגות – כלולות בלקסיקון הספורטיווי. כולם מהנהנים בהנאה, כל עוד זה לא נוגע להם אישית (ובכלל – מה איכפת להם להיות חביבים ומחייכים ?) אך למרבה הצער – רק מעטים מיישמים זאת בשטח.

עוד משפט שכולם אוהבים להתהדר בו: „תנצח הקבוצה הטובה ביותר". שטויות. לו אני מאמן – קבוצתי חייבת לנצח. הטובה ביותר ? – מי אמר שרק הטובים מנצחים ?

לא צריך ללכת רחוק. בפברואר השנה התארחה בארץ נבחרת אנגליה. מי אם לא האנגלים אמונים על ה„פייר פליי", המשחק ההוגן. והנה, בדברי ברכתו בערב החגיגי שקדם למשחק, אמר ראש המשלחת הבריטית גלויות: „כל הדיבורים על 'תנצח הקבוצה הטובה ביותר' הם שטויות. אנחנו רוצים לנצח !".

כריסטופר באמברידג', שופט המשחק ברזיל – ספרד, עם הגב למצלמה. מישל, שהבקיע את השער שנפסל (משמאל) תוהה מדוע...

הג'נטלמן האנגלי לא ניסה להסתיר את האמת. הוא אמר מה שהוא חושב, בניגוד לכל מאמן, עסקן, ספורטאי וחובב כדורגל שאומרים זאת רק בחצי־פה.

★ ★ ★

עניננו היום הוא השיפוט ולאו דווקא המשחק ההוגן, אם כי שני הדברים היו צריכים לרדת כרוכים לעולם.

והשיפוט, רבותי, הוא משהו שעוד ידובר בו לא רק החודש, במשחקי גביע העולם במכסיקו, אלא לעולמי עד. או עד שימצאו מזור לבעייה מטרידה, לעתים מטריפה את הדעת.

עבר או לא עבר את קו השער?

בהקשר מאוד לא . סימפאטי נקשר שמו של שופט כדורגל לשופט היושב על כס המשפט. לא פעם דובר על כך בגלוי. באנגליה מצאו פתרון. Judge הוא שופט; Referee הוא שופט כדורגל. בארץ – צבי שריר הוא שופט וגם יוסף חריש הוא שופט. יחי ההבדל הקטן.

היה פעם נסיון (בלתי מוצלח) להסב שמו של שופט־כדורגל ל„פוסק". היו עם זה בעיות. בין השאר – קשה היה למקהלה העליזה ביציע לשאוג: „הפוסק בן־זונה"... וכך נשאר השופט.

★ ★ ★

חוקי הכדורגל עברו מעט מאוד שינויים ב־100 השנים האחרונות. הסיבה יכולה להיות שמרנות ו/או חוסר דמיון של מתכנני המשחק ואלה שנועדו לפתחו במרוצת השנים. אני נוטה להאמין בכך שלא הדמיון והמעוף מנחים את ראשי הכדורגל.

תנו לאמריקנים למכור את חוקי המשחק – ותראו לאיזה ביזנס יהפוך המשחק. כזכור – גם את המשחקים האולימפיים החזיקה כל מדינה בבטן, ושילמה רבית דרבית על הפסדים כרוניים. קנדה, למשל, לא התאוששה עדי היום מן הנטל הכספי הרובץ עליה מאז אולימפיאדת מונטריאול ב־76'. והנה באו האמריקנים, שלא רק מכרו כל קטע במירוץ הלפיד מניו־יורק עד לוס־אנג'לס, אלא אף הרוויחו הון־עתק על המשחקים עצמם.

★ ★ ★

אין, כמובן, בדברים אלה כל כוונה למסחר את חוקי הכדורגל, אלא לכוונם לאפיק חדש. אפיק זה ממש משווע לצימצום סמכויותיו של שופט הכדורגל. בפירוש כך. לא ייתכן שכל כך הרבה סמכויות יינתנו בידיו של אדם אחד (מזכיר לכם משהו, בענייני דיומא ?...) והוא יהיה הפוסק הבלעדי, הראשון וגם האחרון.

משום כך אני לא מקבל כתורה מסיני את ההנחה ש„השופט הוא הפוסק האחרון". כך זה היום, אבל זה יכול להיות גם אחרת.

עיקר הטענות שלי לגבי סמכויות־העל שניתנו לשופטי הכדורגל, מתמקדות בשני תחומים שלהם השפעה מירבית על התוצאה הסופית.

האחת היא זמן המשחק.

90 הדקות שלי ושלך – אינן בדיוק 90 הדקות של שופט הכדורגל. לאיש שבמרכז השדה יש שעון משלו. ברצותו – מוסיף דקה, שתיים, וקרה שאפילו 6 ו־7 דקות, וברצותו – מקצר. קרה גם שמשחק מסויים בירושלים נתארך ל־104 דקות !

כיום, בעידן האלקטרוני, כשעל המסך רצות השניות בשטף, זה כבר לא עובד. אפשר להתעלם מן המחוגים פעם אחת, פעמיים, אבל לא כל הזמן. גם אנחנו, כמו השופט (כדורגל), רואים את המשחק; גם לנו יש שעון המדייק עד למאית השנייה. רק אתה, האיש בשחור, לא מתחשב בשעון. אולי מתוך הנחה שכולנו מטומטמים ואיננו יודעים מה זה „זמן פציעה".

לך, אדוני שופט הכדורגל, יש זמן משלך למקרה של פציעה ?

הנה שמתי לב לשופט האוסטרלי באמברידג' במשחק בין נבחרות ברזיל וספרד בגואדאלארחארה. שריקת הסיום למחצית הראשונה ניתנה כאשר מחוגי השעון הורו על 44:58 דקות (יש הוכחה מתועדת בוידיאו). מה קרה לאותן שתי שניות החסרות ?

ואם לא די בכך – ניראה השופט „לוקח זמן" בעת פציעה במחצית השניה. „זמן הפציעה", לפי השעון האלקטרוני שליווה את שלבי הסיום של המשחק, היה לא יותר מאשר שתי שניות, שכן השופט שרק לסיום 2 שניות בלבד אחרי 45 הדקות...

האוסטרלי עשה צחוק לא רק מעצמו, אלא ממיליוני צופים. שתי שניות הקדיש ל„זמן פציעה"...

במלים נחרצות אני קורא להוציא מידי שופט הכדורגל את ההחלטה מתי לסיים את המחצית או את המשחק. קל ליישם את ההחלטה. לא יזיק אם ירדו אנשי הכדורגל מן האולימפוס שלהם, יודו שמה שהיה טוב לפני 50 שנה (ואני משוכנע שגם אז זה לא היה טוב) – שוב אינו תואם את רוח הזמן כיום. השעון היחידי שיקבע את זמן המשחק צריך להיות שעון־ענק אלקטרוני (כמו בכדורסל). לעצור את השעון בגלל „זמן פציעה" ? – בבקשה. כמו בכדורסל. יואיל שופט הכדורגל להרים יד ואז יעצור הזמנאי (צריך להוסיף תקן) את המחוגים. הוא יחדש את פעולת השעון רק באישור נוסף של המופקד על המשחק.

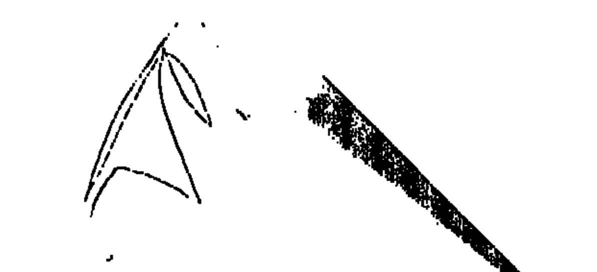
★ ★ ★

שינויים בחוקה גוררים גם שינויים בתקנים. הוספנו כבר זמנאי ואליו נצרף גם „שופטי קו", או "שופטי־שער", ואלה יבואו בנוסף לקוונים, שלא תמיד יודעים בדיוק מה תפקידם והם חוסים בצילו של האיש שבמרכז השדה.

„שופטי־שער" כאלה ימוקמו ברחבת השער, מאחור או משני צידי הרשת. כן תימנע, במידה רבה, הסצינה הידועה של כדור הניתז מן המשקוף, יורד על פי השער, ומזמין אוטומטית את השאלה: עבר או לא עבר את הקו ?

לזכותו של השופט האוסטרלי במשחק ברזיל – ספרד אוכל רק לומר שעינו הבלתי מזויינת לא יכלה, תוך שבריר של שנייה, להבחין בכדור של הספרדי מישל. החלטתו שלא להכיר בשער, הפוכה להחלטת השופט השוויצרי דינסט, שאישר שער ממצב דומה בגמר גביע העולם בלונדון לפני 20 שנה. אבל כאז כן עתה – חייבים לחיות עם זה.

קצת מעוף וקצת יוזמה של פיפ"א עשויים להקל במידה רבה על הבעייה. ■

ואלרי לובאנובסקי וההתאחדות הסובייטית – סיפור אהבה בנוסח הוליווד ★ נישואין – גירושין – נישואין, והפעם הם מוצלחים יותר ★ רק ב־13 במאי קיבל לידיו את אימון „הנבחרת האדומה", אחרי שקודם לכן הוחלף ★ הוא מצליחן, בא מקייב, והביא עימו למכסיקו 12 ממועדונו – „דינאמו" ★ 9 מהם (!) בהרכב הראשון

מאחורי כל נבחרת מצליחה – יש מאמן מצליח. אימרה נפוצה זו „תופסת", ללא ספק, גם כאשר מדובר בוואלרי לובנובסקי, מאמנה של נבחרת הכדורגל של ברית־המועצות. בארצו זכה להצלחה רבה עם חניכיו, שחקני „דינאמו" קייב, המנצחים הטריים של משחקי גביע אירופה לקבוצות מחזיקות־גביע. מי שביקש „קבלות" – קיבל אותן בגמר, כאשר אתלטיקו מדריד הובסה, ללא תנאי, 3–0 !

האדומים של בריה"מ

וכשראו כי משהו חורק בנבחרת, מיהרו להפקידו בידיו של לובנובסקי המצליחן, גם את „הנבחרת האדומה". הפתיחה שלו במכסיקו – היתה ללא ספק מהממת: 6–0 נגד הונגריה !

אין ספק שהעיניים מופנות עתה לעבר הרוסים.

תסריט הוליוודי

לכל אדם יש תקופות טובות יותר ופחות. ואלרי לובנובסקי יודע זאת טוב מאוד. הוא חש זאת על בשרו. את החודשים האחרונים הוא לא ירצה לשכוח במהרה. הם מספקים לו הצלחה. כאדם שגם ידע אכזבות בחיים – הוא יודע להעריך את ההצלחה.

הרומן לובנובסקי־בריה"מ לא היה רומן פורח לאורך כל הדרך. התסריט הזה מזכיר, בעצם, תסריט הוליוודי מצוי. סיפור אהבה בין זוג צעיר שנוצר ביניהם קשר עמוק. לפתע – משבר. הזוג נפרד. ואז ממש ברגע האחרון, לפני רדת המסך, הזוג חוזר לחיות בצוותא, אלא שהפעם – הקשר אף מוצלח יותר מאשר בעבר...

זה מה שאירע והתרחש ביחסים שבין לובנובסקי וההתאחדות לכדורגל הסובייטית. לפני שנתיים וחצי הורד מאימון הנבחרת. אדוארד מלופייב ירש את מקומו. אולם ב־13 במאי השנה, הוצעה לו שוב המישרה הבכירה. לובנובסקי לא חשב פעמיים וקיבל את ההצעה. משחקי מכסיקו 86', שעמדו בשער, היוו עבורו הזדמנות יוצאת מן הכלל לנקום במי שהדיח אותו בזמנו.

הנקמה המתוקה הראשונה של לובנובסקי היתה כבר במשחק הראשון של הרוסים. חניכיו הביסו את הונגריה 6–0, תוך תצוגת כדורגל מלהיבה, שהותירה אחריה עולם מעור־פה נוכח „היכולת הבראזילית" של הרוסים. גיאורג מצאיי, מאמן נבחרת הונגריה, מצא לנכון מיד אחרי המשחק לברך את לובנובסקי ולהביע הערכתו לעבודה המצויינת שלו. הוא לא היה היחיד. מאמנים ושחקנים אחרים שחזו במשחק הסכימו פה אחד: לובנובסקי ונבחרתו בדרך הנכונה.

בדרך הנכונה

אחר־כך בא התיקו 1–1 עם צרפת, אחת הנבחרות הפייבוריטיות שבאו מאירופה, כך שלובנובסקי אינו מופתע מן ההצלחה של חניכיו. הוא מכיר אותם היטב ויודע בדיוק למה הם מסוגלים.

למעשה – הוא מכיר את שחקניו טוב יותר מכל אחד אחר. כמאמן „דינאמו" קייב, בחר 12 מבין ה־22 שלו ממועדונו. ואם לא די בכך – הרי שתשעה מכדורגלני ההרכב הראשון באים מקבוצה זו. אין תקדים לכך בכדורגל האירופי !

„התכוננו היטב למשחקים במכסיקו, לכן אני לא מופתע מן ההצלחה שלנו. אני רק מקווה שהפעם נצליח להעפיל לשלבים גבוהים יותר מאשר בספרד לפני ארבע שנים. המשחקים הטובים נגד הונגריה וצרפת לא הפתיעו אותי, בעצם במשחקים אלה קצרנו את הפירות של העבודה הקשה".

כך, בעזרת ההכנה הטובה, מתרץ המאמן האוקראיני את הברק הרוסי במכסיקו.

בסגנון מהיר

מי שעוקב אחרי הנבחרת הרוסית – בוודאי שם לב שמשהו השתנה בפילוסופיית המשחק שלהם. המשחק הזהיר, המתוכנת משהו, פינה מקומו למשחק אטרקטיווי, יצירתי, המאופיין בעיקר במהירות.

„נכון", מודה לובנובסקי, „אנו משחקים היום בסגנון מהיר. הסיבה העיקרית שבחרתי שנבחרתי תשחק בצורה זו, היא שאף אחד לא אוהב לשחק מול יריב שסגנונו מהיר".

עד כה רואים שהשינוי של לובנובסקי הצליח, ועוד איך!

בעבר היתה לרוסים בעייה: הכדורגלנים ממושמעים, בעלי כושר גופני טוב, חרוצים במגרש ובעלי רצון כביר להצליח. עד כאן היתרונות.

יחד עם זאת – הם, ברובם, חסרי ברק, דמיון, כח יצירתיות ותעוזה במגרש. במכסיקו – כאילו ונעלמו כל המגרעות הללו. לובנובסקי העביר את הסגנון המהיר והתוסס של קבוצתו מקייב לנבחרת הסובייטית.

מאמן נבחרת צרפת, אנרי מישל, שעקב אחרי המשחק הרוסי, לא הפסיק להתפעל. „איזה מזל שיוצא להם להתמיין לפעמים, אחרת"...

היום מציגים „האדומים" כדורגל יצירתי ומהנה. ואלרי לובנובסקי ישמח בוודאי לקום ולומר: „זה נכון רבותי. אני אשם"...

ה„קאמררים" שלו עומדים, לפי שעה, לצידו. ואולי, מי יודע, בקצב הזה הגביע עוד יכול להיות אדום... ■

ד"ר סוקראטס – עם היד על הלב

„קפטן" אדיניו – „בעל בית"

הקפטן אדיניו וד"ר סוקראטס מגלים טפח מסוד משחקה של בראזיל ב־86': „היום אנחנו משחקים לאט, שומרים יותר בהגנה. ב־82' הצגנו כדורגל טוב ומהיר, אך הפסדנו. השנה אנחנו מקווים לראות בשינוי. אנחנו אחראים יותר, יש לנו הגנה עורפית טובה וגם שוער מצויין"...

לפני ארבע שנים, במונדיאל של ספרד, שיגעו 11 כדורגלנים בראזילים את העולם. הם לא הותירו אף צופה אדיש נוכח הכדורגל המופלא אותו הציגו. נבחרת בראזיל של אז נראתה מועמדת כמעט בטוחה לזכייה בגביע העולם. אך ריקוד הסאמבה – הן של השחקנים במגרש והן של האוהדים ביציעים – השתנה לפתע לטרגדיה לאומית. בראזיל הודחה. אשפי הכדורגל הרכינו ראשם, ארזו את המזוודות וציפו להזדמנות הבאה: מכסיקו 86'.

המונדיאל ה־13 נפתח ושוב אנו מוצאים את בראזיל במקום הראשון בשוק ההימורים. „בראזיל – מועמדת מספר 1" – מרבים להכריז המומחים. גם אם נועדו ההכרזות כדי להגביר את הבטחון העצמי של הבראזילים (ובכך לאפשר להם ליפול בפח ההפתעה...) – אין עוררין על כך שנבחרת דרום אמריקנית זו שוב מעוררת צפיות רבות. מינימום מקום ראשון.

גם בספרד זה היה כך. אבל אז נותר להם רק המינימום...

משחק אחראי יותר...

אלפי הבראזילים השוהים כעת במכסיקו ומעודדים את נבחרתם, מרגישים ללא ספק שמשהו השתנה בסגנון המשחק של נבחרתם. סוקרטס, זיקו, פלקאו, ג'וניור, כל השחקנים שמופיעים בסגל הנוכחי, היוו גם את השלד של בראזיל בספרד. אך זה לא משנה את העובדה שמשהו בכל זאת השתנה.

קפטן נבחרת בראזיל אדיניו, כמו גם „בעל הבית" של הנבחרת, ד"ר סוקרטס, שטיפל במסירות רבה בשוער ספרד, אכן מאשרים את הקביעה שבראזיל השתנתה במשחקה. „יש שינוי בכדורגל הבראזילי. המשחק שלנו הופך להגנתי יותר. משחק פחות ראוותני, אך הרבה יותר אחראי. אפשר לומר, שהשינוי בא בעקבות אותו משחק אכזרי שאותו לא נשכח לעולם, אשר בו הודחנו ממשחקי ספרד על ידי איטליה לפני ארבע שנים. בעקבות אותו הפסד, אנו משחקים עם עוד שני חצאי־מגינים. במשחק נגד ספרד, לדוגמא, שני שחקני מרכז שדה טיפוסיים –אלזו ואלמאו – תיגברו שוב ושוב בעת הצורך את ההגנה. הווה אומר – שני קשרים נסוגים ולזה, כנראה, לא רגילים אוהדיה של נבחרת בראזיל. הם רגילים לראות אותנו רצים קדימה. אבל היום אנו חשים שזהירות לא תזיק".

הכל מתחיל מאחור...

„זהירות לא תזיק". המלים הללו מזכירות נשכחות וה„סקוואדרה אזורה" עולה בראשו של אדיניו, שמוסיף: „במשחק הראשון נגד ספרד, גם היינו עצבניים מאוד ואל נא נשכח שעבור רבים היתה זו הופעה ראשונה במסגרת אליפות העולם, עובדה שבוודאי תרמה למתח ולתיפקוד במגרש".

אדיניו מגלה שבעצם השינוי במשחק של נבחרתו ותיגבור החלק האחורי – מוצדק. „בכדורגל הכל מתחיל מאחור. בהגנה אנו היום מרגישים טוב יותר מאשר בעבר. בנוסף, יש לנו שוער טוב, קארלוס, חולייה, שבדרך כלל היתה חלשה אצלנו בשנים האחרונות. קארלוס מגלה יכולת טובה ומשרה בטחון בהגנה".

סוד שאדיניו מוכן לגלות, הוא שנבחרתו לא תשחק מהר יותר בשלבים המאוחרים של המונדיאל. „אסור לשכוח את החום הכבד והלחות הקיימת במכסיקו. מפעם בפעם נלחץ על הדוושה ונאיץ את הקצב. אך אל תצפו מאתנו לשחק במאה קמ"ש לאורך כל המשחק"...

סוקרטס מוסיף תיאוריה משלו לגבי ההבדלים בין בראזיל של ספרד לזו של מכסיקו: „אז היינו צוות מגובש, ההרכב היה ברור מאליו. כיום אנו בונים את הנבחרת ממשחק למשחק".

בראזיל של ספרד ובראזיל של מכסיקו – ללא ספק אינן דומות. בראזיל של 82' שיחקה בצורה מרהיבה, שיגעה את העולם ממש, אך בכל זאת לא זכתה בגביע. ייתכן שבראזיל של היום תהיה מאופקת יותר, זהירה יותר, לא תקפיץ את הצופים ברחבי העולם בכל רגע מן הכורסאות, אך תגיע רחוק יותר.

אדיניו וסוקרטס הקלו עלינו למצוא את ההבדלים בין בראזיל של אז לזו של היום.

אבל בראזיל נשארת תמיד בראזיל... ■

בראזיל: אל תצפו מאתנו לשחק ב־100 קמ"ש לשעה...

שבועספורט

סלמון צרפתי במונדיאל מכסיקני

למונדיאל של 1986 במכסיקו יש גם אופנה משלו. מעצב־שיער צרפתי קיבל השראה מטורניר גביע העולם במכסיקו והחליט לעצב לסופי סלמון, 23, יפהפיה פאריסאית משגעת, לא רק את ה„תסרוקת הגדולה בעולם" – אלא שהיא גם עוצבה כמו סומברו מכסיקני, ברוח התקופה.

כל עוד היה המעצב טרוד בעצמו בסידור השיער של סופי – הכל היה טוב ויפה. מה יהיה כאשר היא תצטרך לטרוח על כך בבית, מדי בוקר למשל? ... על כך לא ניתנה תשובה...

קצת נתונים: השם הרשמי של התסרוקת – „פסל שיער בנוסח סומברו". משקל השיער: מעל 15 ק"ג. הקוטר: 90 ס"מ...

וראו זה פלא. לא חלפו 12 שעות מאז פוסמה תסרוקתה של סופי בעתונים – והצופים באיצטדיון „אצטקה" ראו לפתות תריסר נערות בגיל העשרה בתסרוקתה החדשה של המודליסטית מצרפת.

המעצב הצרפתי הוצף מיד בקריאות טלפוניות מכל רחבי אירופה. הגרמנים, לדוגמא, גילו עניין מירבי ובעיקר נשאלה השאלה: מתי תוכל סופי לדגמן גם עבורנו... גם השוויצרים, המאופקים בדרך כלל, לא נותרו אדישים. רק האיטלקים שמרו על דדמת־אלחוט. להם יש מעצבי־שיער משלהם...

מי אמר שהפרסומת אינה עובדת מהר?

„נערות כל העולם" מייצגות את 24 הנבחרות במונדיאל

החברה המערב־גרמנית לציוד ספורט, „אדידאס", התלבשה גם השנה על משחקי גביע העולם. רבים מכדורגלני הנבחרות וכן הפעילים השונים של המשחק – יופיעו בתלבושת של החברה בעלת הזכיון שנמסר לה על־ידי ההתאחדות הבין־לאומית (פיפ"א).

אך יש, כמובן, גם חברות אחרות החוגגות במונדיאל, ביניהן „פומה", „יומבוו", „לה־קוק ספורטיוו" ואחרות. נבחרות מזרח־אירופה, כולן, נאמנות ל„אדידאס".

יש גם מקרים יוצאי דופן, לפיהם מופיעים שחקנים, כבודדים, בנעליים של חברה מסויימת, שעה שהנבחרת הלאומית מופיעה בלבוש אחר. זכור המקרה של יוהאן קרויף, כוכב הכדורגל ההולנדי הגדול, שב־1974 התייצב למשחקים בגרמניה בנעלי „פומה", שעה ששאר חבריו שיחקו עם מדי שלושת־הפסים של „אדידאס".

במשחקי השנה אפשר לראות את כוכב־העל הארגנטיני דייגו מאראדונה במדים של „לה־קוק ספורטיוו", אך שימו לב לנעליו: הללו שייכות ל„פומה"... עוד ברשימת הכוכבים של „פומה": הבראזילי פלה וההולנדי יוהאן קרויף. ב„פומה", מסתבר, השקיעו כסף רב רק ב„תותחים הכבדים" של עולם הכדורגל.

בעלונים שפירסמה לקראת המשחקים – צילמה חברת „אדידאס" נערות שנועדו לייצג את 24 הנבחרות במונדיאל. סימונטה נבחרה לייצג את איטליה, אנה את בולגריה, אלנה את ארגנטינה, טוויגי את אנגליה, אדריאנה את בלגיה וכך הלאה. כל נבחרת והנערה שלה.

כמובן שכל קשר בינן לבין כדורגל – מקרי בלבד. עוד יתכן שאין אלה השמות האמיתיים של הנערות המופיעות בעלון־הפרסומת של החברה, אלו הן דוגמניות מקצועיות שנבחרו למשימה.

האשה שמאחורי הכדורים בגביע העולם

כדורגל, משחק־של־גברים. אבל גם מאחורי המונדיאל הזה עומדת אשה. יותר נכון – מאחורי הכדורים שבהם משחקים במכסיקו.

זוהי רבקה מארטינז, 26, סטודנטית לאמנות ואנתרופולוגיה, שעיצבה את הכדור הרשמי של מונדיאל 86'. היא שילבה בכדור ששמו „אצטקה", אלמנטים מסורתיים־אמנותיים מעברה של מולדתה – וחברת „אדידאס" שזכתה, בפעם החמישית בתולדות גביע העולם ליצר את הכדורים לטורניר, ביצעה הכל לפי הוראותיה של רבקה.

אגב: בנוסף לכדור – יזכו בסיום הטורניר שני שחקנים בפרסים מיוחדים, אף הם מתנת „אדידס": „נעל הזהב" למלך השערים ו„כדור הזהב" לכדורגלן שייבחר למצטיין, במישאל העתונאים.

ואם בכדורים מדובר, הסיפור האחרון ממכסיקו – הוא סיפורו של מנואל בנטו, שוער נבחרת פורטוגל.

נראה שגם בנטו התאהב בכדוריה של רבקה, ומשום כך נטלו עימו לחדר ההלבשה של נבחרתו, אחרי משחק הנצחון על אנגליה (1–0). מי שלא היה מרוצה מהעניין היה השופט המזרח־גרמני פולקר רוט. הוא רצה את הכדור. השוער עשה דרכו לחדר ההלבשה כאשר פולקר בעקבותיו. דקות ארוכות נשמע השופט חובט על דלת חדרה ההלבשה. כאשר זו נפתחה – לחצו שחקני פורטוגל את ידו...

„לא לזה התכוונתי. אני מבקש את הכדור", אמר השופט.

מבוקשו ניתן לו...

בנטו חשב להתנחם בכדור־משחק נוסף, אלא שלרוע מזלו שבר את רגלו באימון וכך נגוז חלום הכדור והמשחק.

רבקה מארטינז וכדור ה„אצטקה" בידה.

אישית לוחצת

זאביק זהבי

אחרי עבודה של 90 דקות ארוכות
בהם רצו, כידררו והלכו מכות,
כשזה נמשך כבר לילות רבים,
של כסיסת צפרניים והמון עצבים –
הם זוחלים בשקט אל חדר המיטות,
עייפים ורצוצים, עיניהם טרוטות,
אחדים שמחים ואולי אפילו מאושרים,
ולאחרים – יש חלומות שבורים...

★ ★ ★

כן, זהו היום השגעון הלאומי:
משחקי מכסיקו 86. הגביע העולמי!
לפתע פתאום הופכים פה כולם
לחסידי (כדורגל) אומות העולם...
ובמקום יועץ משפטי יש שופט וקוון,
והדשא של מכסיקו ירוק יותר, כמובן,
ועניין השב"כ כבר מזמן לא מחדל,
מול שער המובקע מעמדה של „נבדל",
ואל הצרות הכלכליות אנחנו גוררים
את המפקיעים – שרק יבקיעו שערים,
ואת שרי הממשלה וכל חבר־כנסת לחוץ,
אנחנו מוציאים מראשנו ב„הוצאת חוץ"...
כי מהם החיים הכי־הכי קשים,
מול מאראדונה הבועט כדור עונשין?
ובשביל מה לחכות בתור לרופא
כשמופיע ד"ר סוקראטס – ואני עם הקפה?

★ ★ ★

מה הפלא, איפוא, אם כולם (גם אני)
אוספים פוסטרים של רובסון ופלאטיני,
ומה איכפת לי מפוליטיקה, אם הרוסים
את החברים שלהם מהונגריה מקרקסים,
ומה לי התנחלות וגורל האומה
אם למכסיקנים כל גול זה רעידת אדמה?...

★ ★ ★

אדוני ראש הממשלה וכל העושים בקודש
עיזבו אותי בשקט, לפחות לחודש,
ואם תקבעו לי פתאום ישיבות בשעות
שיש שידור משחק – צפו להפתעות...
כי אני אז שקוע עמוק בכורסאות,
חמוש בפיצוחים, פירות ומשקאות,
רוצה מנה של גולים, של רשתות קרועות,
רוצה מהכורסה גם לחלק קצת הוראות...
לשכוח מהעולם לכמה שעות,
אפילו שלא תמיד יש ממש מה לראות,
ויש שחקנים שהם אחד־אחד (1–1),
אפס-אפס (0-0) – כמו התוצאות!
רוצה לשמוע שוב את כל הקלישאות:
„צריך גם מזל", „הכדור הוא עגול",
ולצעוק עם השדרים: „ג-ו-ו-ו-ל",
ולהגיד לילדים שתולים בי עיני עגל:
איך אמר שייקספיר: „כל העולם כדורגל",
ולאשה המבואסת לומר: „עיוני!
את והילדים ברדיוס – למשך כל יוני!..." ■

חטיף

מלחמתו של שלום לא היתה מלחמת דון־קישוט

נפצעת באימוני אחת הנבחרות המסונפות להתאחדות לספורט? – מהיום יהיה מי שישלם את המחיר. על־פי פסק דין של בית־המשפט המחוזי בתל־אביב, תשלם ההתאחדות לספורט פיצוי בסך של 200,000 ש"ח לשלום קרואני, בן 40, מבאר־שבע, שנפגע לפני 13 שנה במהלך אימוני נבחרת ישראל בג'ודו.

מישהו אחד היה בוודאי יוצא מגדרו מרוב שמחה. אך שלום קרואני אינו מנתר מהתרגשות. חסר לו הסיפוק הנפשי הנובע מהעיסוק בג'ודו. לדבריו, לא יפצה אותו על־כך סכום כספי, יהיה גבוה ככל שיהיה.

„הייתי מוכן לתת חצי מהחיים שלי כדי להבריא ולהיות מה שהייתי לפני הפציעה", אומר שלום, שהיה עד לפציעתו חבר בנבחרת ישראל בג'ודו במשקל חצי כבד.

המהפך העצוב בחייו אירע בחודש מארס 1973, במהלך אימוני הנבחרת לקראת אליפות אירופה בג'ודו.

„במהלך תרגיל הטלה נזרקתי עם היריב שלי על המזרן והמרפק שלי נפגע בצורה קשה", מספר שלום, שבינתיים נישא, הקים משפחה ושוקד על חינוכם של שלושת ילדיו. שנה של טיפולים רפואיים הוציאה אותו משלוותו. בעבודתו, כמומחה להפעלת כלים כבדים בצה"ל, לא יכול היה להמשיך וכן נבצר ממנו לשוב לאהבת חייו, הג'ודו.

אהבתו לספורט הביאה אותו למדרשה לחינוך גופני במכון וינגייט. כיום עוסק שלום בהוראת החינוך הגופני בבתי־הספר „מוריה" ו„בר־אילן" בבאר־שבע.

הגבר הקשוח התקשה להשלים עם גורלו, ובצד מאבקו לשיקום – הכריז מלחמה על ההתאחדות לספורט. התברר לו שספורטאים רבים אינם מבוטחים כראוי נגד פציעות. „רציתי שהמשפט שלי יביא לשינוי במדיניות הנהוגה לגבי פציעות של ספורטאי. הזדעזעתי לשמוע שרבים הפכו להיות נכים בעקבות עיסוקים בספורט", אומר שלום.

באמצעות עו"ד משה גלעד מתל־אביב, הגיש שלום תביעה נגד ההתאחדות לספורט.

לפני כשמונה שנים הגיש תביעה לבית־המשפט המחוזי בתל־אביב ובה תבע מההתאחדות לספורט פיצוי כספי בסך חצי מיליון דולר.

שלום קרואני. „הייתי נותן חצי מחיי כדי להיות בריא"...
צילום: מוטי בוחבוט

סגנית נשיא בית־המשפט המחוזי בת"א, השופטת שולמית ולנשטיין, עמדה בפסק־הדין על הסבל שנגרם לצעיר החסון כתוצאה מהפציעה, אבדן ההכנסתו כמפעיל ציוד כבד בצה"ל, וכמאמן ג'ודו בבאר־שבע. לפיכך קבעה באחרונה השופטת, כי ההתאחדות לספורט תשלם לשלום קרואני עבור כאב, סבל, הפסד הכנסה, הוצאות משפט, שכר רופאים מומחים וכו' – סכום של 200,000 ש"ח.

שלום קרואני, שחי 13 שנים בצל המאבק להכרה בזכויותיו, רואה סיפוק בכך שמשפטו הביא לשינויים ביחס לביטוח ספורטאים. הוא מציין בגאווה, כי השופטת ולנשטיין חייבה את ההתאחדות לספורט לשנות את טפסי הביטוח לספורטאים בישראל.

„כולם אמרו לי, שאני דון־קישוט, חבל על הכסף ועל הזמן. אבל הרגשתי שאני נלחם לא רק למען עצמי –אלא למען כל המכורים לספורט, שאינם חושבים על אותו רגע אומלל, שבו זורקת אותם הפציעה אל מחוץ למעגל חיי הספורט".

אורי בינדר

יבול של זהב, כסף וארד – בחצי היובל ל„אילן"

ברוב עם והדר חגגו השבוע במרכז הספורט לנכים „אילן" ברמת־גן, 25 שנים להקמת המועדון. נשיא המדינה, מר חיים הרצוג, ואישים נכבדים – ביניהם ראש עירית רמת־גן אורי עמית, מנהל רשות הספורט יריב אורן, נשיא הכבוד של הועד האולימפי חיים גלובינסקי, יו"ר ההתאחדות הישראלית לספורט־נכים אריה פינק, נשיאת „אילן" הגב' בטי דובינר ונשיאי מרכזי הידידים של המועדון מייקל סימונס (מבריטניה) ודיוויד פינקוס (ארה"ב) נכחו בערב שכלל מסע הצדעה לספורטאים הנכים, דברי ברכה והענקת פרסים, מיפגן של הספורטאים הנכים ועוד.

לפני הקרואים הנכבדים הונח דו"ח מנהל המועדון, משה רשקס. בין השאר אפשר לדלות ממנו על הפעילות הענפה של הספורט הנכים. במרוצת 25 שנות הפעילות של המועדון – זכו הספורטאים הנכים להישגים חשובים באולימפיאדות הנכים ובתחרויות בין־לאומיות שונות.

כך, למשל, זכו הספורטאים הנכים ב־206 מדליות זהב, 176 מכסף ו־133 מארד; נבחרת הכדורסל זכתה שמונה פעמים באליפות העולם ובמשחקים האולימפיים; ארבע פעמים במקום השני ושמונה פעמים במקום השלישי. נבחרת הנשים בכדורסל זכתה פעמיים במקום הראשון, ארבע פעמים סיימה שניה ופעם במקום השלישי.

תקציב הפעולה של המועדון מגיע ל־400 אלף דולר בשנה.

אברהם תשובה

ספורטאים נכים קולעים לסל.
צילום: מיכאל פריידין.

מתכוננים כבר לחופש הגדול

מומחי המוסד לבטיחות ולגהות יחמירו השנה בבדיקות הבטיחות של בריכות השחיה בהן לומדים תלמידים ובני נוער, במסגרת „מפעל השחיה" של משרד החינוך והתרבות. מדובר בבדיקות של 150 בריכות בכל רחבי הארץ, שבהן לומדים עשרות אלפי תלמידים.

מהנהלת המוסד לבטיחות ולגהות נמסר שעובדיו יקפידו השנה מאוד על סימון מדוייק של עומק המים בכל בריכה, על הימצאותו של ציוד הצלה תקין ועל מישטחים מסודרים סביב הבריכות. כן תינתן תשומת־לב מירבית לצלילות המים, למצבם של הסולמות, לתקינות מאחזי־היד בבריכות ולאמצעי הקשר שיש בבריכה עם גורמים חיצוניים.

המוסד לבטיחות ולגהות פועל מכוח סמכויות שהוענקו לו בידי משרד החינוך והתרבות בכל הקשור לבטיחותם של בתי־ספר, מוסדות חינוך, מתקני ספורט ואמצעי לימוד וחינוך אחרים.

במקום פרחים

לציון („פוגל") יעקב, ה„קפטן" המסור של מכבי יבנה, בן 33; יעקב אסיאג, שוער בני־יהודה, אבינועם מליחי, יוצא בני־יהודה שבילה את הסיבוב השני בבית־שמש וממה ממן, הפועל טבריה, בני 27; רוני פרי, בלם־הרכש מקרית־אונו, שסייע למכבי יפו במאמצי החילוץ שלה ולאבי כהן, יוצא בית"ר י־ם, שבילה את העונה האחרונה במדי שעריים, בני 24; למשה בוארון, יוצא מכבי נתניה – אשתקד בכפר־סבא, לאלי פרנקו, הפועל יהוד, ולאברהם סקורי, (או שקורי – תלוי בפי מי), בית־שמש, בני 23; דוני („במבי") מאיר, בני־יהודה, בן 22; יורם משאלי, מכבי שעריים, בן 21; איתן לוי, מכבי ת"א, בן 20; משה ראובן, מכבי יפו וטידן אופנהיים, בית"ר ת"א, בני 19; מאיר גולדפינגר, מכבי יפו, בן 18.

טל סנונית: "זה לא כמו בגבעת־חיים. באיטליה לא קמים מוקדם ללול ואחר־כך הולכים לשחק כדורמים... שם הכל מושתת על מקצועיות..." צילום: עדי אבישי.

סנונית ראשונה

טל סנונית. שחקן כדורמים מגבעת־חיים. סנונית ראשונה של הכדורמים הישראלי באירופה. משחק באיטליה, בליגה הנחשבת לאחת הטובות והחזקות באירופה. מהלול של גבעת־חיים, הפך למקצוען בבריכה, מקום שישי עם קבוצתו בליגה, מקום שישי ברשימת המבקיעים. „קיבלתי מכות רבות מתחת לחגורה. למדתי להשיב – והיום כבר לא מכים אותי"...

ברוריה ביגמן

בשקט ובצנעה, הרחק מהחשיפה לאמצעי התקשורת בארץ, עשה טל סנונית (24), קיבוצניק מעין־החורש, את דרכו למקצוענות באיטליה, באחד מענפי הספורט הקשים ביותר: כדורמים.

טל, שחקן נבחרת ישראל והאלופה, הפועל גבעת־חיים, שיחק השנה במעמד של זר בקבוצת „ראינאטס סורי" מהליגה הראשונה (בית ב'), ולמרות שנזרק למים בליגה הנחשבת לחזקה ביותר בעולם – זכה לשבחים. הוא דורג במקום השישי בין מבקיעי השערים באיטליה (48 ב־22 משחקים) והוביל את הקבוצה למקום השישי בעונה הראשונה שלה בליגה הבכירה.

סנונית רחב הכתפיים, היה בצעירותו שחיין חתירה ובמשך שנים רבות – חבר ברביעיית השליחים של גבעת־חיים יחד עם ניר שמיר, נרב באטשא ודב ניסמן; היה שותף לשיאים ישראליים רבים ב־100X4 מ', וגם היום, שש שנים אחרי שפרש משחיה תחרותית – הוא „שליח" קבוע ברביעיה של גבעת חיים. הדור הצעיר של השחיינים טרם נכנס לבגדי־הים של סנונית.

„נשכתי שפתיים"...

לפני שנה, בעת משחקי המכביה הי"12, חש הקיבוצניק כי איבד מהמוטיוואציה שלו, והגיע למסקנה שאין לו יותר סיכויים להתקדם במשחק הכדורמים בארץ. בעזרת שופט איטלקי נוצר הקשר בינו לבין מועדון „סורי" והוא הוזמן לשבוע מבחנים.

„זה היה אחד השבועות הקשים ביותר בחיי. ממש אימוני־רצח. נפלתי מהרגליים – אבל לא נכנעתי, כיוון שידעתי שאני חייב לעבור את התקופה הקשה הזאת אם אני רוצה להתקבל למקצוענות. נשכתי שפתיים בשקט, ולא סיפרתי לאיש על הקשיים שלי. אפילו לא בשיחות טלפון עם הורי. עברתי את המבחנים, חזרתי לקיבוץ לארוז את החפצים, ואחרי שבוע חזרתי לאיטליה. בקיבוץ היתה אמנם קנאה מה, אבל כולם עזרו לי", נזכר טל בימיו הראשונים כמקצוען.

דבר ראשון שעשה טל באיטליה היה ללמוד את השפה. לשם כך יצא שלוש פעמים בשבוע לארבע שעות לימודים בכל פעם, ורק אח"כ, בשעות הערב, יצא לאימון היומי המפרך. „לא קמתי מוקדם בבוקר כפי שהייתי רגיל בקיבוץ כשעבדתי בלול. זה היה נוח מאד. לא רצתי מהעבודה לאימון ויכולתי להגיע לכל אימון במלוא כוחי".

טל סנונית נהנה במקום מהרגשה ביתית, ואהדה רבה מצד המקומיים. הוא קיבל דירה בסמוך לחוף הים, מכונית של אחד ממנהלי הקבוצה לסופי־שבוע, נהנה מבילויים ומבית חם.

מכות מתחת לחגורה...

בשבוע שעבר, כשהתקשר טלפונית ל„בוס" של המועדון – בכה האיטלקי על נבחרת הכדורגל של ארצו שאיכזבה אותו. טל מוכר בין ידידיו האיטלקיים כאוהד מושבע של כדורגלני „סאמפדוריה", שבשורותיה מככבים טרוור פרנסיס וגרהאם סונס. הוא לא מחמיץ את משחקיה הביתיים של הקבוצה, ומכאן אהדתו הטבעית לנבחרת הכחולה של איטליה.

הליגה האיטלקית בכדורמים מושתתת על מקצוענות. את השכר הגבוה ביותר – 30 אלף דולר לעונה (והנמשכת שמונה חודשים) מקבלים הבכירים, הזרים שבאו מהונגריה או מגרמניה. טל סנונית עדיין לא שייך לחבורה הזאת, אבל הוא מקווה... טל לא מתלונן על תנאיו הכספיים, אבל יחד עם זאת הכהיר למנהלי קבוצתו כי בשנה הבאה יהנו משירותיו רק אם ישופרו תנאיו הכספיים.

בניגוד למציאות בישראל – יש באיטליה קהל עצום של אוהדים במשחקי ליגה. קבוצתו מרכזת מרי משחק ביתי כ־1000 צופים. בנאפולי הוא שיחק לעיני 2000 איש ששילמו סכום מקביל לחמישה ש"ח לכרטיס.

„המשחקים קשים מאוד מבחינה פיסית. יש אלימות נוראית. ספגתי מכות רבות מתחת לחגורה. בפתיחת המשחק הראשון שלי ספגתי מרפק בעין ונשברה לי עצם ארוכת העין. 'פנס' ענק קישט את הפנים שלי במשך תקופה ארוכה, ולא יכולתי לחייך... עם הזמן, למדתי להשיב ויריבי הפסיקו להכות בי. מה שאיפיין אותי זו היציבות לאורך כל העונה".

טל חזר לפני שבועות מספר לארץ, ולאפרוריות של הליגה הישראלית. „אין בכלל מה להשוות. הכדורמים בארץ מפגר. בכוונתי להמשיך בקריירה מקצוענית אפילו אם אדרש לעזוב את הקיבוץ".

דרך בלגיה – לגמר

סרג'יו ליבדינסקי

זו מטרתה של נבחרת ישראל בגביע דיוויס, הפותחת היום, ברמת־השרון, את העונה ה־33 שלה במפעל הבין־לאומי עתיק היומין ★ הרביעייה הישראלית (גליקשטיין, מנסדורף, פרקיס ובלום) תרצה להגיש שי למאמן החדש, שלמה צורף: נצחון על בלגיה ★ אחרי בלגיה באות בחשבון ניגריה או הולנד ואם הכל יבוא על מקומו בשלום – תצפה לנו שוויץ בגמר האירופי. אבל עד אז – עוד ארוכה הדרך...

מים רבים זרמו מאז החלה ישראל להשתתף בטורניר העולמי במסגרת גביע דיויס בשנת 1949. יהודה פינקלקראוט, רפאל גורניצקי, אריה וייס (אבידן) ויעקב כונטמן יצאו לקופנהגן לייצג את המדינה הצעירה ביותר בעולם, והיא עדיין לוחמת על חייה. ישראל ספגה, כצפוי, 5–0, אבל מעז יצא מתוק. היתה זו „הצהרת כוונות" מצידנו להשתלב במפעל הבין־לאומי.

14 שנים נאלצה ישראל להמתין עד לניצחון הראשון במפעל יוקרתי זה. ב־1963, באיסטנבול, ניצחה ישראל את תורכיה 4–1. לזר דוידמן וגבי רוביצקי השיגו את הנצחון ההיסטורי הזה. אבל בכך לא תמו השאיפות של ישראל. המטרה הפעם היתה: לעבור שני סיבובים...

מערכה אחת חסרה...

ומאז חלפו עוד 21 שנים. ב־1984 קצרה ישראל נצחונות על פולין ועל שווייץ ופילסה דרך לגמר האיזורי מול בריה"מ. בדרונייצק שבאוקראינה, התקרבה ישראל כדי מערכה אחת מנצחון, שהיה משבץ אותה בין 16 הגדולות של הבית העולמי. ישראל הובילה 2–1 ושלמה גליקשטיין הוביל 6–0, 9–7, ו־6–1 במשחק שנראה כמוכרע לטובתו, מול אנדרי צ'סנוקוב. אך כאשר השחקנים חזרו למגרש אחרי הפסקה של 10 דקות – הכל השתנה. הרוסי, שלא החטיא שום כדור, ניצח בשתי המערכות האחרונות 6–2, 6–1.

במשחק האחרון והמכריע ניצח אלכסנדר זאבארב את שחר פרקיס 2–6, 7–5, 10–8, 6–4. החלום נגוז.

חלפה עוד שנה ואנו שוב בגמר האיזורי. אחרי נצחונות על הולנד ועל אוסטריה – התייצבה ישראל למשחק עם אנגליה. בהרכב הישראלי הופיעו שלמה גליקשטיין ועמוס מנסדורף ואילו בזוגות שיתף גליקשטיין פעולה עם שחר פרקיס.

האנגלים, שירדו מהבית העולמי שנה לפני כן, בחרו לקיים את הגמר במגרשי הדשא של איסטבורן, למרות שלא מקובל לקיים באנגליה, בחודש אוקטובר, משחקים על משטחי דשא פתוחים.

כך קרה שהגשם היווה מיטרד לשחקנים, והמארגנים נאלצו להעביר שני משחקים היחידים האחרונים לאולם במקום מרוחק כ־15 ק"מ מאיסטבורן. האנגלים ניצחו 4–1 אבל התוצאה לא משקפת את מה שהתחולל במגרש. במשחק הראשון ניצח גליקשטיין את ג'רמי בייטס, כל השאר שייך כבר ללוח ההפסדים, כולל ההפסד הראשון של הזוג גליקשטיין–פרקיס ללויד ודאורסוול.

הבלגים – חצי־מקצוענים

היום, ברמת־השרון, תחל עונת ההופעות ה־33 של ישראל בגביע דייויס, ושאיפתה לחזור ולהאבק במשחק הגמר על הזכות להעפיל לבית העליון.

על המחסום הראשון, בלגיה, יש לנו עדיפות איכותית וביתית. הבלגים אומנם החלו את הופעותיהם במיפעל יוקרתי זה ארבע שנים לאחר תחילתו (בשנת 1904) והפסידו בגמר, בווימבלדון, מול אנגליה 5–0, אך לנבחרת הנוכחית של בלגיה אין כל יומרות מיוחדות.

בלגיה הגיעה אלינו אחרי נצחון על אייר בראגלין 4–1 בסיבוב הראשון. בין הבאים אלינו: אלאן ברישאן, בן 27 ויאן ואן־לאנגאנרונק, בן 26, שניהם חצי־מקצוענים. על האחרון גבר עמוס מנסדורף באחד הטורנירים המוקדמים בתחילת השנה.

אלאן ברישאן, הינו בנו של ז'אקי ברישאן, כוכב הטניס של בלגיה בשנות הארבעים והחמישים, ומי שהתפרסם בזמנו באירופה כולה ככדורסלן מצליח בשורות „רויאל 4" מבריסל.

הרביעייה הישראלית (שלמה גליקשטיין, עמוס מנסדורף, שחר פרקיס וגלעד בלום) מדורגים במקומות טובים יותר מהשחקנים האורחים, והם ירצו כוודאי להוכיח למאמנם החדש, שלמה צורף, ולקפטן הוותיק, יוסי שטבהולץ, שבלגיה היא רק סנונית ראשונה בדרך להמשך מוצלח יותר.

המנצחת בין בלגיה לישראל תתמודד בשלב חצי הגמר עם המנצחת במשחק שבין הולנד לניגריה. אם תעלה ישראל לשלב הבא, היא תתמודד עם ניגריה בישראל, ובמקרה והולנד תהיה המנצחת – יתקיים המפגש בהולנד.

ניגריה בכושר טוב

הניגרים חזרו השנה למפעל גביע דייויס אחרי היעדרות של שנים אחדות, במחאה על היחסים הדיפלומטיים שבין ישראל לדרום־אפריקה. בזמנו אף בוטל מפגש שנועד לשתי הנבחרות במסגרת גביע דיוויס. לניגריהנבחרת טובה ולה סיכויים טובים לגבור על הולנד שתתארח בלאגוס. הולנד נחלשה בעקבות פרישתו של החובט מס. 1 שלה, מיכאל סחייפרס.

ואם הכל יסתדר על מקומו – עשוייה שווייץ לצפות לישראל בשלב הגמר. גמר איזורי שלישי ברציפות: עלייה ראשונה לבית העליון ? ■

מחבט בלגי מס. 1 – אלאן ברישאן

מספר 2 של בלגיה: יאן ואן־לאנגאנדונק

עמוס מנסדורף

שחר פרקיס

שלמה גליקשטיין

BMX

אנדי במדי „ראלי" [illegible] אחת מעל כולם.

אנ[illegible] האנגלי, כיום [illegible] „רייסינג", הצליח [illegible] התקשורת בארצו [illegible] רוכבי הבי.אמ.אכס. [illegible]שאר העולם, עקב החלפת החסויות שביצע באחרונה במהלכים דראמטיים מאוד.

אלי אלבג

האנגלי אנדי אנרפילד, כיום מס. 1 בעולם ב„רייסינג", „משגע" את יצרני הבי.אמ.אכס. הם חיזרו אחריו במרץ רב, עם חוזים מפתים – ומה שהתחולל בעניין זה, מזכיר מירוצים

אחר שחקני כדורגל, רוכבי אופניים מהצמרת העולמית שמשתתפים ב„טור דה פראנס" ודומיו או טניסאים מק־צוענים. „אקשן" אמיתי, על שני גלג־לים.

ארבע שנים, נתמך אנדי בידי יצר־נית אופני הבי.אמ.אכס. „מונגוז". אר־לם לפני שנה עבר במהלך מפתיע מאד ל„ראלי" – שהחתימה אותו על חוזה מפתה. בנוסף לכסף הרב שקיבל וכמובן אופניים חדשים להופעותיו בתחרויות, קיבל מחברה זו גם מכונית יוקרתית, מדגם „פורד סיירה XR4I".

מדוע נחשב אנדי לרוכב המירוצים הטוב בעולם? – משום שהוא קוטף את הנצחונות שלו כמו תפוזים, בזה אחר זה ובקצב מסחרר. גם בימים לא טובים אצלו, הוא תמיד במקום בטוח בצמרת – אם לא ראשון, אז לכל הפחות שני.

תודות לאנדי הוחזרה איפוא חברת „ראלי" למפת מירוצי הבי.אמ.אכס., שאליה ייחלה מאד. אלא שעתה נראה כי „מונגוז" הצליחה „לדוג" אותו מח־דש ברשתה, והעבירה אותו תורה לי־דיה, לפחות לעונת התחרויות הקרובה.

אנדי מצא עצמו לפתע ב„אש צול־בת" של אמצעי התקשורת, שתמהו על מהלכיו האחרונים. הוא טוען כי לא הכסף קבע כאן – אלא העובדה שאצל „מונגוז" הוא מרגיש כמו בבית, תחו־שה שחסרה לו ב„ראלי"...

כדי להיות לויאלי והגון – „פייר פליי" כמו שמקובל אצל האנגלים – מיהר להחזיר ל„ראלי" את המכונית שקיבל ורכש „פורד טורבו RS 1600" החדישה.

באליפות העולם שנערכה לא מכ־בר בקנדה, תפס אנדי מקום ראשון. שני אנגלים – מקבוצה ענקית של 152 רוכבי בי.אמ.אכס., הקבוצה הגדו־לה ביותר שהשתתפה בתחרות זו – דורגו במקומות 2 ו־3.

אלא שהמומחים טענו כי לבד מאנדי ושני חבריו שדורגו אחריו, לא הרשימו כל שאר חברי הנבחרת האנג־לית הענקית בביצועיהם. אנדי נשאר איפוא מכל כולם. ■

אנדי במדי „מונגוז": מרגיש כמו בבית

מעל כולם

אדוארד אטלר

הפחח מכרכור

רוני סמדרסמן, חובב אופנועים מושבע, נתגלה בראלי של באר־שבע גם כנהג מירוצים מעולה

רוני מכרכור וה„גולף" המשופרת שלו.

זה היה בראלי־קרוס האחרון, בבאר־שבע, ביום חם שבו הגיע המתח לשיאו. על קו הזינוק בתחרות הגמר לקבוצת המכוניות עד 1600 סמ"ק, עמדה ראשונה משמאל גולף GTI ארומה של רוני סמדרסמן מכרכור. יום קודם, במבחני הדירוג שקבעו את המי־קום בזינוק נסע רוני, פחח, מהר מכו־לם – נזקק ל־46 שניות בלבד כדי להקיף את המסלול.

לידו ניצבו על קו הזינוק מכוניות חזקות בהרבה מהגולף של רוני, שכמ־עט לא שופרה. ביניהן היתה גם הפג'ו 205 GI של אהוד לביא מגורדיה ועוד כמה גולפים של קבוצת „צ'מפיון מוטורספורט" והפורד אסקורט היקרה של רווב, כאשר פרדי פרייהוף גוייס להגה כדי להחזיר לו את הכבוד שנפ־גע במידה מסויימת באשקלון.

לפו־רר כותות אדי־רים ותחת מיכסה המ־נוע פריטים רבים שהטכניקה העולמית פיתחה לטובת ה„ראלי קרוס". גם לרוב מכוניות הגולף תיכות הילוכים מיוחדות, גל־זיזים חם, דיפ־רנציאלים נעולים, בוכנות וטלטלים קלים במיוחד.

מה עשתה ביניהן הגולף הארומה, הנראית קטנה מכולן, שמנועה עשה לא פחות מ־100 אלף ק"מ?

בתחרויות הקודמות נתגלה הכוח האמיתי של החיפושית המסתורית של פקה נינקובסקי אך לאחר שהסיטרואן ויזה 4X4 של מישל גרז' התקלקלה – הכל נראה צפוי. הזמן המעולה של רו־ני סמדרסמן נראה כטעות אופטית. האם זה בכלל יתכן?

לאחר שהמכוניות הוזנקו, ולאורך שמונה הקפות, היה לרוני יתרון ברור. איש לא התקרב אליו ונצחונו המבריק טרף את כל הקלפים והיכה את כל ההערכות הקודמות. היה זה בלי ספק נצחון לא צפוי, אפילו לחברים הקרובים של רוני שמאמינים ביכולתו ומבק־רים אותו תכופות בבית ובמוסך ש בכרכור. הם ידעו ששיפורי הגולף הצט־מצמו להפחתת משקלה ולהרכבת בול־מי זעזועים מדגם Koni.

המסלול בבאר־שבע העניק יתרון ברור לטכניקת נהיגה אימפולסיבית. המסלול קצר, מהיר מאד, עיקוליו מת־חילים מטרים ספורים לאחר קו הזינוק ומפתיעים לא פחות משנויי הגובה הרי־בים. הנהגים שהתרגלו למסלול הא־שקלוני השטוח ואלו שהתאמנו שם בלי סוף, מצאו בבאר־שבע תנאים חד־שים וחלקם עמדו מולם חסרי אונים.

בנצחון שהשיג רוני אפשר לראות את היתרון הטבעי של... אופנוען. סג־נון נהיגה כאופנוע – החלפות מהירות של הילוכים ושמירה קפדנית על סי־בובי מנוע גבוהים – הוכיח עצמו כמתאים לתנאים של באר־שבע וגם לארבעת הגלגלים של הגולף.

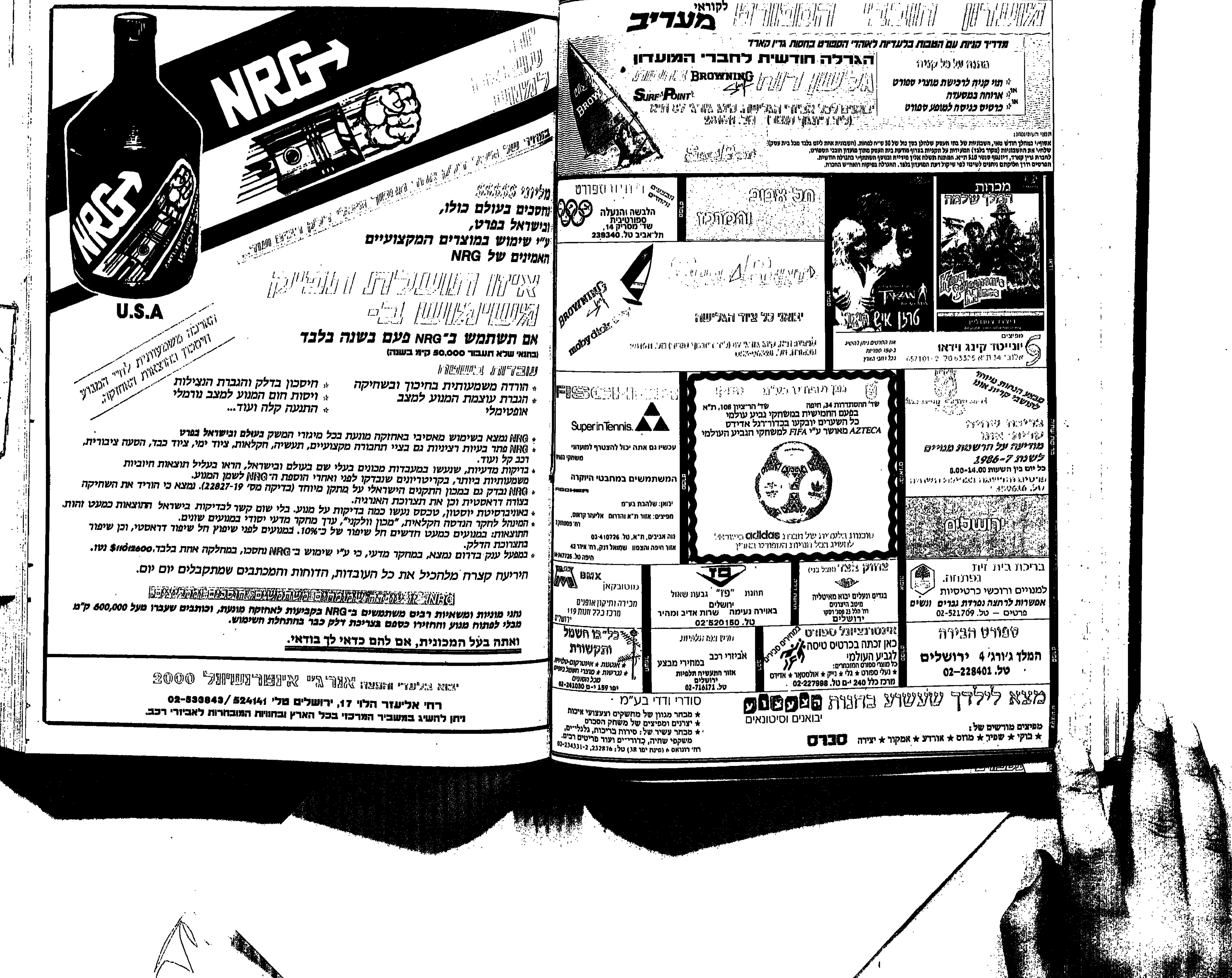
רוני הוא אופנוען אמיתי ו„שרוף" על שני גלגלים. האופנוע הוא אצלו אהבה אמיתית. פעם, אופנוע מוטוק־רוס, פעם אופנוע־כביש. „האהבה למ־כוניות זה משהו מהצד", אומר רוני.

הוא החל עם דו־גלגלים בהיותו בן 15–16. ברשותו אחד מהאופנ־עים המעניינים ביותר בישראל – עשוי שילדת Martin מצופה כרום מתוצרת צרפת ומנוע „הונדה". לי נר־אה שה„מארטין" הוא המורה של רוני – מורה שהוכיח את יכולתו הפדאגו־גית על מסלול באר־שבע.

מעניין שכניסתו לקבוצת הנהגים המהירים ביותר בארץ נעשתה דווקא בבאר־שבע, לא באשקלון – שם המס־לול הוא ביתם של כל המשתתפים ולא רק לנהגים בני המקום כאילן שוסטר ואחיו).

באשקלון מותר לשגות בעת הנהי־גה – והשגיאות אינן פוגעות בהיש־גים, כי המסלול איטי והנהג מסוגל לתקן את שגיאותיו בהמשך המירוץ. גם סכנת ההתהפכות אינה מפחידה במיוחד, שכן באשקלון די מקום משני צידי המסלול אלו שבוחרים לעזוב את הקו הנכון ו„לטייל" בשטח. בבאר־שבע אין מקום לשגיאות – כל טעות גוררת התנגשות בצמיגים שמגינים מפני פגיעה בסלעים. כל מיפגש במ־כונית אחרת מביא לפרישה מהמסלול והפסד – אם לא לסאלטו או "בורג" לאחור.

משום כך, לאור כל התנאים הנ"ל, היה מרתק במיוחד לראות את רוני סמדרסמן דוהר ראשון לקו הסיום. ■

NRG
U.S.A
מליוני $$$$$
חסכים בעולם כולו,
ובישראל בפרט,
ע"י שימוש במוצרים המקצועיים
האמינים של NRG
אם תשתמש ב־NRG פעם בשנה בלבד
(בתנאי שלא תעבור 50.000 ק"מ בשנה)
* הורדה משמעותית בחיכוך ובשחיקה
* הגברת עוצמת המנוע למצב אופטימלי
* חיסכון בדלק והגברת הנצילות
* ויסות חום המנוע למצב נורמלי
* התנעה קלה ועוד...
* NRG נמצא בשימוש מאסיבי באחזקה מונעת בכל מיגזרי המשק בעולם ובישראל בפרט
* NRG פתר בעיות רציניות גם בציי תחבורה מקצועיים, תעשיה, חקלאות, ציוד ימי, ציוד כבד, הסעה ציבורית, רכב קל ועוד.
* בדיקות מדעיות, שנעשו במעבדות מכונים בעלי שם בעולם ובישראל, הראו בעליל תוצאות חיוביות משמעותיות ביותר, בקריטריונים שנבדקו לפני ואחרי הוספת ה־NRG לשמן המנוע.
* NRG נבדק גם במכון התקנים הישראלי על מתקן מיוחד (בדיקה מס' 22827-19). נמצא כי הוריד את השחיקה בצורה דראסטית וכן את תצרוכת האנרגיה.
* באוניברסיטת יוסטון, טכסס נעשו כמה בדיקות על מנוע. בלי שום קשר לבדיקות בישראל התוצאות כמעט זהות.
* המינהל לחקר הנדסה חקלאית, "מכון וולקני", ערך מחקר מדעי יסודי במנועים שונים. התוצאות: במנועים כמעט חדשים חל שיפור של כ־10%. במנועים לפני שיפוץ חל שיפור דראסטי, וכן שיפור בתצרוכת הדלק.
* במפעל ענק בדרום נמצא, במחקר מדעי, כי ע"י שימוש ב־NRG נחסכו, במחלקה אחת בלבד, $110,12600 נטו.
היריעה קצרה מלהכיל את כל העובדות, הדוחות והמכתבים שמתקבלים יום יום.
נהגי מוניות ומשאיות רבים משתמשים ב־NRG בקביעות לאחזקה מונעת, וכותבים שעברו מעל 600,000 ק"מ מבלי לפתוח מנוע והחזירו כספם בצריכת דלק כבר בתחילת השימוש.
ואתה בעל המכונית, אם להם כדאי לך בודאי.
רח' אליעזר הלוי 17, ירושלים טל' 524141 / 02-533843
ניתן להשיג במשביר המרכזי בכל הארץ ובחנויות המובחרות לאביזרי רכב.
לקוראי מעריב
מדריך קניות עם הטבות בלעדיות לאוהדי הספורט בחסות גרין קארד
הגרלה חודשית לחברי המועדון
BROWNING
SURF POINT
* תוי קניה לרכישת מוצרי ספורט
* ארוחה במסעדה
* כרטיס כניסה למופע ספורט
הלבשה והנעלה ספורטיבית
שד' מסריק 14, תל־אביב טל. 239340
יבואני כל ציוד הגלישה
BROWNING
moby dick
מכרות המלך שלמה
טרזן איש הקוף
יונייטד קינג וידאו
Super in Tennis.
FIFA
AZTECA
adidas
מודיעה על הרשמה מוקדמת לשנת 1986-7
ירושלים
בריכות בית זית
למנויים ורוכשי כרטיסיות
02-521709 פרטים — טל.
ספורט הבירה
המלך ג'ורג' 4 ירושלים
טל. 02-228401
שחק
בגדים ונעלים יבוא מאיטליה
ירושלים
"פז"
באוירה נעימה שרות אדיב ומהיר
טל. 02-520150
מכירה ותיקון אופנים
אינטרנציונל ספורט
כאן זכתה ברטיס טיסה לגביע העולמי
02-227988
אביזרי רכב במחירי מבצע
טל. 02-716171
כל־בו חשמל ותקשורת
02-241030
סודרי ודדי בע"מ
* מכחר מגוון של משחקים וצעצועי איכות
מצא לילדך שעשוע בחנות
יבואנים וסיטונאים
מפיצים מורשים של:
* בוקי * שפיר * מוס * אורדע * אמקור * יצירה
סברס